

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI *Srijeda, 30. listopada 2019.* [\[Multimedia\]](#)

„Prijedi u Makedoniju i pomози nam!“ (Dj 16, 9). Kršćanska vjera stiže u Europu.

Biblijski odlomak: iz *Djela apostolskih* 16, 9-10

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Čitajući Djela apostolska vidimo kako je Duh Sveti glavni akter misije Crkve: On vodi put evangelizatorâ pokazujući im put kojim im je ići.

To jasno vidimo kada apostol Pavao, stigavši do Troje, ima jedno viđenje. Neki Makedonac ga moli: „Prijedi u Makedoniju i pomози nam!“ (Dj 16, 9). Narod Sjeverne Makedonije ponosi se time, jako se ponosi time da su pozvali Pavla da im upravo on naviješta Isusa Krista. Ostao mi je u lijepom sjećanju taj dobri narod koji me veoma toplo primio: neka čuvaju ovu vjeru koju im je Pavao propovijedao! Apostol bez imalo oklijevanja odlazi u Makedoniju, uvjeren da ga šalje sam Bog i dolazi u Filipe, „rimsku koloniju“ (Dj 16, 12) na Via Egnatia, da propovijeda evanđelje. Pavao se ondje zaustavlja na nekoliko dana. Tri su događaja koja karakteriziraju Pavlov boravak u Filipima tijekom ta tri dana: 1) evangelizacija i krštenje Lidije i njezine obitelji; 2) Pavlovo uhićenje, zajedno sa Silom, nakon što je istjerao vračarskoga duha iz jedne ropkinje koju su njezini gospodari izrabljivali; 3) obraćenje i krštenje njihova tamničara i njegove obitelji. Vidimo ta tri događaja u Pavlovom životu.

Snaga evanđelja silazi prije svega na žene iz Filipa, posebno Lidiju, prodavačicu grimiza iz grada Tijatire koja vjeruje u Boga kojoj Gospodin otvara srce „te ona prihvati što je Pavao govorio“ (Dj 16, 14). Lidija, naime, prima Krista, prima krštenje zajedno sa svojom obitelji te prima *one koji su Kristovi*, iskazujući gostoprimstvo Pavla i Sili u svome domu. Tu imamo svjedočanstvo dolaska kršćanstva u Europu; to je početak procesa inkulturacije koji traje još i danas. Ono je ušlo iz Makedonije.

Nakon topline koju su osjetili u Lidijinoj kući, Pavao i Sila moraju se suočiti s grubošću zatvora. Prelaze od utjehe tog Lidijinog obraćenja na tugu tamnice u koju su bačeni zato što su u Isusovo ime oslobodili „neku ropkinju koja je imala duha vračarskoga“ i gatanjem „donosila veliku dobit svojim gospodarima“ (*Dj* 16, 16). Njezinu gospodari su mnogo zarađivali i ta je siromašna žena činila ono što čine gatari: proriče ti budućnost, čita ti iz dlana – kao što kaže pjesma: „primi ovu ruku, ciganko“ – i za to su joj ljudi plaćali. I danas, draga braćo i sestre, ima mnogo onih koji plaćaju za takve stvari. Sjećam se da je u mojoj biskupiji, u jednom vrlo velikom parku, bilo više od 60 stolova za kojima su sjedile gatari i vračari koji su čitali iz dlana i ljudi su vjerovali u te stvari! I plaćali. A to se događao i u vrijeme svetog Pavla. Njezini gospodari, iz osvete, prijavljuju Pavla i dovode apostole pred suce s optužbom za uznemiravanje naroda.

Ali što se događa? Pavao je u zatvoru i tijekom zatočeništva događa se nešto iznenađujuće. Nalaze se u očajnoj situaciji, ali namjesto da jadikuju, Pavao i Sila uzdižu hvalu Bogu i ta hvala oslobađa snagu koja ih oslobađa: tijekom molitve potres zatresa temelje zatvora, otvaraju se sva vrata, raskidaju se okovi sviju (usp. *Dj* 16, 25-26). Kao i molitva na Duhove i ona u tamnici ima čudesne učinke.

Tamničar koji se, misleći da su svi zatvorenici pobjegli, sprema počinuti samoubojstvo, jer su tamničari plaćali vlastitim životom ako bi tko od zatočenika pobjegao; ali Pavao mu više: „Svi smo ovdje!“ (*Dj* 16, 27-28). Ovaj ga zatim pita: „Gospodo, što mi je činiti da se spasim?“ (r. 30). Odgovor je: „Vjeruj u Gospodina Isusa i spasit ćeš se – ti i dom tvoj!“ (r. 31). U tom trenutku očaja pojavljuje se Kristova svjetlost koja spašava. Usred noći tamničar ih uze, opra im rane te se odmah krsti. U tom se trenutku događa promjena: usred noći tamničar zajedno s obitelji sluša Gospodinovu riječ, ugošćuje apostole, pere im rane – jer su ih pretukli – i zajedno sa svojim prima krštenje; zatim obradovavši se „što je povjerovao Bogu“ (r. 34), pripravlja stol i poziva Pavla i Silu da ostanu s njima: trenutak utjehe! Usred noći toga bezimenog tamničara blista Kristovo svjetlo i pobjeđuje tmine: padaju okovi srca, a u njemu i članovima njegove obitelji rađa se radost kakvu još nikada nisu iskusili. Tako Duh Sveti vrši poslanje; od početka, od Pedesetnice pa nadalje On je protagonist poslanja. I vodi nas naprijed, želi da budemo vjerni pozivu na koji nas potiče Duh. I to kako bismo donosili evanđelje

Molimo i mi danas da nam Duh Sveti podari otvoreno srce, osjetljivo na Boga i susretljivo prema braći, poput Lidijina srca, te odvažnost vjere, poput vjere Pavla i Sile, kao i otvorenost srca poput srca tamničarova koji je dopustio da ga dotakne Duh Sveti.

Pozdrav poljskim hodočasnicima

Draga braćo i sestre, bliži nam se svetkovina Svih svetih i Dušni dan. Kao što je govorio sveti Ivan Pavao II. ti dani „nas pozivaju da upravimo pogled prema Nebu, odredištu našega zemaljskog putovanja. Ondje nas očekuje radosno općinstvo svetih. Ondje ćemo se ponovno susresti sa

svojima dragim pokojnicima”, za koje sada molimo. Živimo otajstvo općinstva svetih u nadi koja izvire iz uskrsnuća Gospodina našega Isusa Krista. Od srca vas blagoslivljam!

Apel Svetoga Oca

Draga braćo i sestre, u mislima sam s ljubljenim Irakom gdje je u prosvjedima održanim ovoga mjeseca bilo mnogo mrtvih i ranjenih. Dok izražavam sućut žrtvama i blizinu njihovim obiteljima i ranjenima pozivam vlasti da slušaju vapaj stanovništva koje traži dostojanstven i miran život. Pozivam sve Iračane da, uz podršku međunarodne zajednice, krenu putom dijaloga i pomirenja i traže pravedna rješenja na izazove i probleme te zemlje. Molim se da taj izmučeni narod pronađe mir i stabilnost nakon toliko godina rata i nasilja, u kojima je mnogo pretrpio.
